

blive byrdefuld for Individerne og bekostelig for Statskassen, saa at Ideen ved nærmere Prøvelse, troer jeg, ikke vil findes antagelig.

Jeg skulde endnu blot tillade mig at tilføie en lille Bemærkning, fremtalbt ved en Ytring af det ærede Medlem, som hører til Comiteens Minoritet (Kirck). Han syntes at anstille en Sammenligning mellem Borgervæbningen og det ældre Militair; men, da dette Spørgsmaal jo dog ikke hører til den foreliggende Sag, saa haaber jeg, at den ærede Forsamling billiger, at jeg ikke imødegaaer den.

S. W. Hansen: Det kommer mig rigtignok noget uventet, at de 2 høitærede Ministre, som have talt, have yttret sig derhen, at de troe, at det fortjener Thingets Bifald, at den Indstilling, som er fremkommet fra Udvalget om at udsætte denne Sag, maatte tages tilfølgé. Dersom Regjeringen nu først efter de sidste Dages Begivenheder er kommet til den Betragtning, saa veed jeg ikke, hvad der kan ligge deri, som kan foranledige dem til denne Udtalelse, men ellers forekommer det mig at ville have været rettere, slet ikke at forelægge Thinget dette Udkast, som nu er kommet til Bedømmelse. Jeg kan dog, uagtet det, der er blevet anført af de høitærede Ministre ikke tiltræde den Anskuelse, at det skulde være rigtigt nu at opsætte Behandlingen af den foreliggende Sag. Det er, forekommer det mig, blevet saa klarlig fremhævet, og jeg er aldeles overbevist derom, at hele Organismen ved Kjøbenhavns Borgervæbning nu er kommet i en saadan Uorden og at der snarest muligt og uopholdeligt maa raades Bod derpaa, dersom Kjøbenhavns Borgervæbning ikke skal ophøre at være, hvad den er og bør være til Communens Sikkerhed og Betyggelse i rolige Dage, og til Værn og Forsvar i de urolige. Man vil tiltintetgjøre den hele Borgervæbning, og med det samme, man kan næsten sige det, denne Borgervæbnings Historie; den hele gode Aand, som har vist sig, og jeg tør sige det, altid har vedligeholdt sig i Kjøbenhavns Borgervæbning. Jeg indseer slet ikke, hvorledes den Omstændighed, den høitagede Justitsminister har anført, at man maastee kunde finde Anledning til, ogsaa at lade Reserven gaae ind under Kjøbenhavns Borgervæbning, kunde

være Anledning til at opsætte en paatrængende nødvendig Forandring, og ligesaa lidt troer jeg, at det fuldkommen kan bifaldes og tiltrædes, hvad den høitærede Krigsminister har anført, at Kjøbenhavns Borgervæbning er et Complement til Hærvorganisationen. Nei! Jeg troer, at Kjøbenhavns Borgervæbning staaer aldeles udenfor Hæren, den bør dannes af de Kræfter, som ere tilstede i Kjøbenhavns Commune; den bør vel forsaavidt organiseres i Dvereendstemmelse med Krigsbestyrelsens Foranstaltninger, som den ogsaa i paatrængende Tilfælde kan blive stillet til Krigsbestyrelsens Disposition, men den er forøvrigt en reen communal Foranstaltning, som ikke har videre at bestille med Hærvorganisationen. Jeg troer derfor virkelig, at naar man betragter Sagen saaledes, som den nu stiller sig, og som den nu foreligger, saa er det absolut fornødent, at man efterat denne Sag er bragt for Thinget, ogsaa maa gaae over til at fremme den. Spørgsmaalet om Størrelsen eller Styrken af Borgervæbningen forekommer mig, er aldeles underordnet med Hensyn til denne Sags Afgjørelse (Nei! — Ja! — Nei!). Det har aldeles Intet dermed at bestille, om Borgervæbningen bliver større eller mindre; den bliver hvad den skal være, naar der først er fastsat de Regler, hvorefter den skal dannes. Naar man først er enig om Aldersgrænsen, naar man først er enig om, hvem der skal indtræde i den, og hvem der er fritagen, saa maa den blive saa stor eller saa lille som den kan, det gjør Intet til Sagen; man skal lade den blive saa stor eller lille, som den efter fornuftige, retsfærdige og billige Regler kan blive, og jeg troer derfor, at de Grunde, som man gjentagende har hentet fra, at man nu ikke kunde bestemme, hvor stor dens numeriske Styrke vilde blive, betyde lidt eller slet intet. Jeg troer derfor ikke at kunne andet end anbefale det ærede Thing nu at foretage den Sag, som foreligger.

Krigsministeren: Det gjør mig ondt, isald jeg ikke skulde have udtalt mig med tilstrækkelig Tydelighed, thi det forekommer mig, at jeg er bleven misforstaaet af det ærede Medlem, som nys talte. Det har aldeles ikke været min Mening, at Borgervæbningen skulde